



בית משפט השלום בחדרה

06 ספטמבר 2023

ת"פ 43689-12-20 מדינת ישראל נ' רובין

מספר פל"א 235456/2020

לפני כבוד השופטת רקפת סגל מוהר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דן רובין ת"ז 314287756

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד מיכאל בן חור

הנאשם: בעצמו

ב"כ הנאשם: עו"ד סיון כהן

פרוטוקול

החלטה

רקע

1. ביום 9.2.23 הורשע הנאשם בעבירות של איומים ותקיפה סתם של בת זוג לפי סעיפים 192 ו- 382(ב) לחוק העונשין תשל"ז - 1977.

2. הרשעת הנאשם באה בעקבות הסדר טיעון דיוני שבמסגרתו תוקן כתב האישום המקורי שהוגש נגדו בתיק זה, והוא חזר בו מכפירתו והודה בעובדות כתב האישום המתוקן, שתפורטנה להלן:

במועד הרלבנטי לכתב האישום היו הנאשם והגב' אפרת רובין (להלן: "המתלוננת") נשואים והורים לשני ילדיהם המשותפים שהיו אז בני 3 וחצי ו-5 שנים. כשבועיים קודם ליום 9.5.20, צפו המתלוננת והנאשם בתכנית "עובדה" שעסקה בנושא של נשים מוכות וגם בערוצי החדשות השונים. בשבת - 9.5.20 בשעה שאינה ידועה למאשימה במדויק, בעת שנסעו יחדיו ברכב בחזרה ממסיבת יום הולדת בבאר שבע, אל ביתם שבפרדס חנה, פרץ בין השניים ויכוח בנוגע למסגרת הגן של בתם, ובמהלכו אמר הנאשם למתלוננת: "אחרי



בית משפט השלום בחדרה

06 ספטמבר 2023

ת"פ 43689-12-20 מדינת ישראל נ' רובין

הקורונה אני ואת הולכים לרבנות" וגם איים עליה באמרו: "את זוכרת את התוכניות האלה, את רוצה להיות אחת מהן?". לשמע דברים אלה אמרה המתלוננת לנאשם: "אם אתה תיגע בי אני אתקשר למשטרה" ובתגובה לכך הוא איים עליה פעם נוספת באמרו: "את לא תספיקי", הכל בכוונה להפחידה או להקניטה.

עוד קודם לכן, במהלך חודש אוקטובר 2019, במועד שאינו ידוע למאשימה במדויק, במהלך מעבר דירה לעיר חריש ובעת שהנאשם הרכיב ארון בגדים בדירה החדשה אליה עברו, פנתה אליו המתלוננת וביקשה שיאסוף את ילדיהם מהגן. משהנאשם סירב לעשות כן, אחזה המתלוננת בסלסלת קש שהיתה בסמוך אליה והשליכה אותה לעברו. בתגובה, תקף אותה הנאשם בכך שאחז בצווארה באמצעות ידיו והצמידה אל הרצפה. משהמתלוננת בעטה בו והחלה להשתולל, עזב הנאשם את הדירה ונסע לאסוף את ילדיהם מהגן.

3. בהתאם להסדר הטיעון, הופנה הנאשם אל שירות המבחן לצורך הכנת תסקיר לעונש. לבקשת באת כוחו, התבקש שירות המבחן להתייחס, בין השאר, גם לאפשרות של ביטול ההרשעה, זאת מבלי שהדבר יחייב את המאשימה אשר הבהירה כי תעמוד על הותרת ההרשעה על כנה. ב"כ הצדדים הצהירו כי היה והתסקיר יהיה חיובי, תאמץ המאשימה את המלצותיו, למעט בעניין ההרשעה כאמור, וכי ככל שהתסקיר יהא שלילי, יהיו הטיעונים לעונש פתוחים.

תסקיר שירות המבחן

4. בתסקיר מיום 10.7.23, פרטה קצינת המבחן את קורות חייו של הנאשם, גבר בן 38 נעדר עבר פלילי, אשר מאז הארועים נושאי כתב האישום, לאחר תקופה של כשנה בה שהתה המתלוננת במקלט לנשים מוכות, נפרד ממנה ונכון לעת הזו הם חולקים משמורת משותפת על שני ילדיהם, בני 6 ו-7 שנים כיום. בשנה האחרונה, כך לדבריו, עובד כמחסנאי בחברה לשיווק חומרי בניין. בפגישתו עם קצינת המבחן נטל הנאשם אחריות מלאה על מעשיו, הביע צער וחרטה ולהתרשמותה הבין את חומרתם, את השלכותיהם ואת הכאב והנזק שנגרמו למתלוננת ולמשפחה כולה, כתוצאה מהם. נסיונות קצינת המבחן ליצור קשר עם המתלוננת על מנת לשמוע את עמדתה, לא צלחו. מחוות הדעת שהתקבלו מגורמי הטיפול באגף לשירותים חברתיים במועצה האזורית עמק חפר, מי שטפלו בזמנו במשפחה וגם מאלה שטפלו בהם וגם בנאשם עצמו בפרדס חנה, במסגרת פרטנית אליה פנה ביוזמתו, עולה כי שיתוף הפעולה מצדו היה מלא. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם הוא אדם בעל יכולות אישיות גבוהות, ללא דפוסים עבריינים מושרשים, והעריכה כי בעקבות ההליכים המשפטיים והטיפוליים חלה הפחתה במידת הסיכון להישנות התנהגויות דומות מצדו בעתיד. מפני כל



בית משפט השלום בחדרה

06 ספטמבר 2023

ת"פ 43689-12-20 מדינת ישראל נ' רובין

אלה, המליצה להטיל על הנאשם צו מבחן למשך 12 חודשים, ביחד עם צו של"צ בהיקף של 200 שעות. בהעדר בסיס מספיק לקביעה כי הותרת הרשעתו של הנאשם על כנה תסב לו נזק קונקרטי, נמנעה קצינת המבחן ממתן המלצה לביטול ההרשעה.

טיעוני הצדדים להרשעה ולעונש

5. בהתאם להסדר הטיעון שהושג בין הצדדים כאמור, ולפיו היה והתסקיר יהא חיובי כי אז תאמץ המאשימה את המלצותיו, הבהיר ב"כ המאשימה בטיעוניו כי יבקש להותיר את הרשעת הנאשם על כנה ועתר לחיובו בביצוע צו של"צ בהיקף של 200 שעות לצד מאסר על תנאי מרתיע. ב"כ המאשימה הוסיף וטען כי לדעתו ניתן להמנע מלהטיל על הנאשם צו מבחן, הן לנוכח הזמן שחלף והן לאור העובדה שהוא כבר עבר הליך טיפולי ביוזמתו. בהמשך בקש ב"כ המאשימה כי תינתן לו שהות על מנת שיוכל לשוחח עם המתלוננת ולאחר ששוחח עמה ולדבריו שמע ממנה אודות ארועים שונים שלטענתה ארעו בינה לבין הנאשם לאחרונה ואשר דווחו על ידה לרווחה, טען כי נראה שנכון יהיה להורות לשירות המבחן לנסות ליצור עמה קשר פעם נוספת, לצורך הגשת תסקיר משלים.

6. ב"כ הנאשם בקשה כי דינו ייגזר עתה. במסגרת טיעוניה בקשה היא כי יינתן משקל מכריע לכך שמעשי הנאשם, כך לתפיסתה, לא עלו כדי יותר מ"אירוע אחד ונקודתי" בתקופה משברית בחייו, וגם להתרשמות החיובית של גורמי הטיפול מההליך שעבר. בכל הנוגע לנזק שלשיטתה עלול להיגרם לו היה והרשעתו תיוותר על כנה, טענה ב"כ הנאשם כי עצם קיומו של ההליך הפלילי שננקט נגדו כבר הסב לו הנזק, שכן זו היתה הסיבה לפיטוריו ממקום עבודתו הקודם ולכן יש להניח שהרשעתו תהווה "סטיגמה" שתכשיל אותו ו/או תגביל אותו במציאת מקומות עבודה בעתיד. בעניין זה הפנתה ב"כ הנאשם להחלטת בית משפט השלום בפתח תקווה בת"פ 40096-08-20 מדינת ישראל נ' ברק, בה בוטלה הרשעתו של הנאשם בעבירות של תקיפה סתם של בת זוג ואיומים, על אף ששירות המבחן נמנע מהמלצה שכזו בהעדר אינדיקציה לנזק קונקרטי. בנוסף לכך בקשה ב"כ הנאשם כי אמנע מלחייבו בביצוע צו של"צ שכן "הוא עומד בדוחק עם מזונות הילדים ופרנסתו".

7. הנאשם עצמו הביע חרטה וצער על מעשיו ובכל הנוגע לטענה בדבר הנזק שעלול להגרם לו היה והרשעתו תיוותר על כנה, סיפר כי פוטר מעבודתו כמנהל לוגיסטיקה בעסק לתעשיות צבע במשך כ- 13 שנים, בעקבות פתיחת ההליך נגדו בתיק זה. לשאלתי השיב כי קיבל מכתב פיטורין, אלא שהסיבה לפיטוריו לא צוינה בו. משכך החלטתי ליתן לנאשם הזדמנות להציג בפני את אישורו של המעסיק לסיבה שבגינה פוטר, אלא שלדבריו פנייתו אל המעסיק בעניין



בית משפט השלום בחדרה

06 ספטמבר 2023

ת"פ 43689-12-20 מדינת ישראל נ' רובין

זה נענתה בשלילה. לשאלותי בדבר טענות המתלוננת אודות ארועים שארעו ביניהם לאחרונה, השיב הנאשם כי מדובר היה בחילוקי דעות או אי הבנות שהיו קשורים להסדרי הראיה שלהם עם הילדים.

דיון והכרעה

8. בקשה לסיום הליך פלילי לאחר הודאה ללא הרשעה תיעתר רק במקרים חריגים ונדירים, שכן הכלל הוא כי אדם אשר הועמד לדין פלילי ובית המשפט מצא כי ביצע את העבירות שיוחסו לו, יורשע. פסקי הדין המנחים בעניין זה הם רע"פ 432/85 רומנו נ' מדינת ישראל וע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל בהם נקבע כי הימנעות מהרשעה תהא אפשרית בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם; ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (ר' פסק דינה של כב' השופטת ד. דורנר בעניין תמר כתב). הוזה אומר, רק בנסיבות יוצאות דופן בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה לבין חומרת העבירה, ישתמש בית המשפט בסמכותו שלא להרשיע נאשם, כשתכלית אי ההרשעה היא שיקומו של הנאשם. עוד נקבע, כי בבוא ביהמ"ש לבחון את הנזק העלול להיגרם לנאשם, יש להתייחס לנזק מוחשי – קונקרטי ואין להידרש לאפשרויות תאורטיות, על פיהן עלול להיגרם לנאשם נזק כלשהו בעתיד. בע"פ 9118/12 פריגין נ' מדינת ישראל (חוות דעתו של כב' השופט שוהם מיום 01/01/13) נקבע כי קבלת הגישה לפיה יש לבחון נזקים אפשריים, העלולים להתרחש בעתיד, גם אם מדובר בנאשמים צעירים, "תחייב את ביהמ"ש להידרש לתרחישים תאורטיים, שאין לדעת אם יתממשו בעתיד, ולא ברור כלל עד כמה תהיה להרשעה בדין השפעה על היתכנות של אותם תרחישים" (ר' גם ע"פ 2862/12 מילמן נ' מדינת ישראל; רע"פ 8627/12 הנסב נ' מדינת ישראל; רע"פ 654/13 אבו בכר נ' מדינת ישראל).

9. בפסק הדין שנכתב על ידי כב' השופט ש. לוי בעניינה של תמר כתב הנ"ל, צוטטו 9 שיקולי שירות המבחן שהוצגו בפני בית המשפט ע"י ראש שירות המבחן דאז, כשיקולי השיקום העומדים בבסיס המלצות שירות המבחן על של"צ ללא הרשעה ואלו הם: (א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם? (ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה? (ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; (ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; (ה) הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; (ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית? (ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה? האם הוא מתחרט עליה? (ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם? (ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם.



בית משפט השלום בחדרה

06 ספטמבר 2023

ת"פ 43689-12-20 מדינת ישראל נ' רובין

שיקולים אלה, מבלי שייחשבו ממצים, התקבלו על דעתו של בית המשפט כאחד הגורמים שיש להביאם בחשבון בהחלטה בדבר תוצאות ההרשעה, כשלצדם - כך הודגש - קיימים גם שיקולים שבאינטרס הציבור השמים את הדגש על חומרת העבירה ונסיבותיה (גורם שגם שירות המבחן אינו מתעלם ממנו) ועל האפקט הציבורי של ההרשעה. יתרה מכך, כיום, לאחר תיקון 113 לחוק העונשין, אי הרשעת נאשם אפשרית, ככל שהיא חורגת לקולא ממתחם העונש ההולם, רק מנימוקים של שיקומו של הנאשם (ר' הוראות סעיף 40ג(ב) וסעיף 40ד לחוק העונשין).

10. הנסיבות בהן בוצעו העבירות בהן הורשע הנאשם במקרה שלפני, דהיינו האיומים אותם השמיע כלפי המתלוננת בארוע מיום 9.5.20 ותקיפתה בארוע קודם מחודש אוקטובר 2019 באופן שבו אחז בצווארה באמצעות ידיו והצמיד אותה אל הרצפה, בתגובה לכך שהיא עצמה השליכה לעברו סלסלת קש, אינן מן החמורות שבעבירות האלימות במשפחה ואולם כבר נפסק לא פעם כי כאשר מדובר בנקיטת אלימות נגד בן או בת זוג, אזי מדובר במעשה שחומרתו עולה על זו המאפיינת אותו כאשר הוא מבוצע כנגד אדם זר, דווקא משום שמבצעו הוא אדם קרוב ובתוך הבית פנימה (ר' ע"פ 3274/94 פלוני נ' מ"י). לכן, נוהגים בתי המשפט להחמיר עם נאשמים מסוג זה, הן מתוך הבעת שאט נפש והוקעת המעשים והן בשל הצורך להרתיע.

11. עם זאת, לאחר שנדרשתי לפסיקה הרלבנטית, לרבות זו אליה הפנתה ב"כ הנאשם בטיעוניה ובמקרים דומים ואף חמורים יותר שנדונו בפני – ר' למשל ת"פ (חדרה) 38231-12-12 מדינת ישראל נ' קרניאל; ת"פ (חדרה) 20461-04-17 מדינת ישראל נ' פוחילנקו, מצאתי כי קיימים מקרים רבים בהם החליטו בתי המשפט להימנע מהרשעתם של אלה שנראה היה כי הארוע האלים שבגינה הם הועמדו לדין היה חריג או חד פעמי, הם הצרו והתחרטו עליו, שיתפו פעולה באופן מלא עם הליכי הטיפול שהוצעו להם ובית המשפט שוכנע כי הרשעתם עלולה לגרום להם נזק משמעותי (כך למשל, בת"פ (אילת) 16159-11-13 מדינת ישראל נ' א.ס.; עפ"י (מחוזי מרכז) 23289-12-13 א.א.ב.נ' מדינת ישראל; עפ"י (מרכז) 42437-03-10 ליאור כרמי נ' מדינת ישראל; ת"פ 26003-12-09 מדינת ישראל נ' מחלוף; ת"פ (פ"ת) 16749-11-08 מדינת ישראל נ.ע.ז.כ.; ע"פ (ב"ש) 2455-09-11 גורגיאן פלוראה נ' מדינת ישראל ועוד).

12. לאחר שהבאתי בחשבון שיקולי את מדיניות הענישה, כמו גם את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כעברו הנקי של הנאשם, יחסו אל העבירה ותוצאותיה – דהיינו האחריות שהוא נטל על עצמו, החרטה והצער שביטא, פנייתו לטיפול ביוזמתו, התמדתו וההתרשמות החיובית של הגורמים המטפלים ממנו, וכן את הנזק שיתכן ואכן ייגרם לו היה והרשעתו





בית משפט השלום בחדרה

06 ספטמבר 2023

ת"פ 43689-12-20 מדינת ישראל נ' רובין

1 תיוותר על כנה, גם אם אפשרות זו אינה וודאית, הגעתי למסקנה כי מדובר במקרה שהשיקול
2 השיקומי בו מצדיק הימנעות מהרשעה.

3
4 13. סוף דבר ומפני כל הנימוקים דלעיל, החלטתי לבטל את הרשעת הנאשם ואני קובעת כי
5 במעשים שבביצועם הודה, הוא עבר עבירות של איומים ותקיפה סתם של בת זוג לפי ס'
6 192 ו - 382(ב) לחוק העונשין תשל"ז - 1977.

7
8 בהתאם לכך ולהמלצות שירות המבחן, אני מחייבת את הנאשם בביצוע צווי מבחן ושל"צ
9 ובחתימה על התחייבות כספית, כדלקמן:

10
11 א. צו מבחן למשך 12 חודשים שבמסגרתו יעקוב שירות המבחן אחר מצבו וישלב אותו בכל
12 הליך טיפולי נוסף שימצא לנכון.

13 ב. צו של"צ בהיקף של 200 שעות בהתאם לתכנית שתוגש לאישורי בתוך 30 ימים.

14 ג. חתימה על התחייבות כספית בסך של 2,500 ₪ להימנע מביצוע עבירות אלימות ו/או
15 איומים במשך 3 שנים מהיום.

16
17 אני מבהירה לנאשם כי היה ולא ימלא אחר הוראות שירות המבחן, כי אז ניתן יהיה להפקיע
18 את הצו ודינו ייגזר מחדש.

19
20 זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה בתוך 45 ימים מהיום.

21
22 ניתנה והודעה היום כ' אלול תשפ"ג, 06/09/2023 במעמד הנוכחים.
23

יך

24
25 רקפת סגל מוהר, שופטת

הוקלד על ידי בטי ברייטברט

